

Косівський

ПЕРЕДЗВІН

Газета Косівської міської ради

№ 2 (7)

25 лютого 2012 року

Звіт міського голови Косова

про проведену роботу в 2011 році
та програму розвитку територіальної громади на 2012 рік

Високоповажні господарі міста!

Відповідно до законів України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про статус депутатів місцевих рад», дотримуючись принципів відкритості та прозорості у роботі Косівської міської ради, як керівник, який обраний Вами на посаду міського голови, доповідаю про виконану роботу за період з моменту проведення першої сесії міської ради шостого демократичного скликання 26 листопада 2010 року та за 2011 рік.

Депутатський корпус Косівської міської ради складається з 32 народних обранців від 11 політичних сил, які, відповідно до законодавства, об'єднані в депутатські групи: Партія

регіонів — 4, політична партія «Фронт Змін» — 5, Народний Рух України — 3, ВО «Свобода» — 5, ВО «Батьківщина» — 2, політична партія «Наша Україна» — 2, Конгрес українських націоналістів — 4, Українська Народна Партія — 3, Соціалістична партія України — 2, Українська партія — 1, Політична партія «Європейська партія України» — 1. За фаховим спрямуванням депутатський корпус складається з приватних підприємців, медиків, працівників освіти, фахівців, які працюють в органах виконавчої влади, на державних та у комунальних підприємствах.

Серед 32 депутатів всього є 2 жінки. З метою забезпечення спільних інтересів тери-

«Косівський Передзвін» — у кожен дім!

Передплатний індекс — 89663

Вартість передплати:

на 4 місяці — 17,40 гривні, на 10 місяців — 43.50 гривні.

Про «Лудинь-фест 2012»

6-7 стор.

Ефект «Доміно»

8-9 стор.

Чорно-біле
ОГО-ГО

11 стор.

Проблеми
Косова

14-15 стор.

Міська рада

Офіційно

Звіт міського голови Косова про проведену роботу в 2011 році та програма розвитку територіальної громади на 2012 рік

торіальної громади Косівська міська рада разом з депутатським корпусом працює стабільно, виважено приймає рішення у межах чинного законодавства.

Усі проекти рішень міської ради детально обговорюються та опрацьовуються у профільних депутатських комісіях із залученням спеціалістів, керівників установ та організацій, а також структурних підрозділів райдержадміністрації, районної ради.

Працювали такі постійні комісії міської ради: соціально-економічного розвитку, бюджету та фінансів (голова В.М. Данильців), муніципального розвитку та інвестицій (голова Н.Д. Кравчук), житлово-комунального господарства (голова М.І. Збіглей), земельних відносин та охорони навколишнього природного середовища (голова Ю.В. Соломченко), охорони здоров'я та соціального захисту (голова О.Я. Степанченко), законності, правопорядку, адміністративних порушень, депутатської етики та мандатна (голова С.О. Кирилов), торгівлі, побутового обслуговування, транспорту, зв'язку і розвитку підприємництва (голова Б.В. Лаврук), збереження культурно-історичної, архітектурної і наукової спадщини та розвитку туризму (голова Р.М. Печижак).

У даний час у виконавчому апараті міської ради працюють 9 осіб, а саме: міський голова М.М. Фокшей М.М., заступник міського голови В.М. Сліпанюк, секретар міської ради О.Д. Фокшей (на даний час посада вакантна), секретар виконавчого комітету О.С. Яремин, головний бухгалтер Г.М.Гордій, бухгалтер Н.П. Черевко, землевпорядники М.П. Риптик та Л.П. Волощук, юрист Т.І. Михайлюк, а також водій, секретарка, прибиральниця, сторож.

Відповідно до статті 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» основною організаційно-правовою формою діяльності рад є сесія ради. За період з 23 листопада 2010 року відбулося тринадцять сесій міської ради, з яких — одна була урочистою з нагоди 20-ї річниці Незалежності України (VI сесія від 23 серпня 2011 р.) та одна позачергова (XI сесія від 12 грудня 2011 р.).

На засіданнях погоджувальної ради у відповідності до законодавства України та на основі Регламенту Косівської міської ради, затвердженого рішенням міської ради від 16.12.2010 р. №12-2/2010, вирішувались актуальні питання розвитку міста.

З допомогою громади міста, депутатського корпусу, підприємців, активної інтелігенції багато задуманого вдалося зробити. Зупинюся на найважливішому. Програмні завдання, які формувались для виконання на цілий рік, були розділені на три етапи:

I-ий — виконання робіт виключно силами та коштами міської ради, громадськості;
II-й — виконання комплексних робіт з участю та допомогою районної влади;

III-й — виконання комплексних робіт

з залученням коштів обласного та державного бюджету.

Розвиток міста та благоустрою.

Одним з найболючіших питань міста є питання запобігання наслідків зливних дощів та підняття рівня води в районі вул. Дружби, біля газконтори, вул. Павлика.

Саме з цього відповідального завдання розпочалися роботи навесні минулого року. Завдяки міській раді та ініціативній групі жителів Руслани Кашиної, Надії Киф'юк, депутата міської ради Юрія Довбенчука, а також начальника Косівського РЕМУ Валерія Боднарука, приватного підприємця Василя Атаманюка зроблена велика робота по відведенню води на вул. Дружби — прочищена від заростей дерев і викопана добротна канава, яка відводить поверхневі та стічні води. Однак, ця робота в повній мірі ще не завершена: ще треба очистити, поглибити та зміцнити русла струмків і потоків, відновити стічні канали, які окремі господарі просто закидали, що може знову автоматично привести до підтоплення. Тому питання щодо запобігання підтоплення житлових будинків під час великих дощів маємо вирішувати постійно, гуртом усією громадою і на Москалівці, і на Монастирському.

У Косові, як районному центрі, зосереджені підприємства, організації, установи, культурні, освітні, мистецькі заклади, послугами яких користується все населення району, а місто, в свою чергу, надає їм посильну допомогу в забезпеченні благоустрою, обслуговуванні комунікаційних систем.

За звітний період докладено чимало зусиль, щоб змінити естетичний і санітарний вигляд міста. Завдяки праці людей міського комунального підприємства «Косівміськводосервіс», господарів та підприємців місто має ошатний вигляд. Охайність і чистота вулиць надає місту привабливості. Взірцями по благоустрою є вул. Ірчана та Середня.

Ретельний збір сміття та прибирання території міста, виготовлення та встановлення лавочок для відпочинку (8 шт.), урн для сміття (30 шт), виготовлення дошки оголошень, облаштування відпочинкової зони біля банського мосту та набережної над Гуком, в парку біля літньої сцени, розбір аварійного приміщення колишнього кінотеатру — це і є проведений нашими спільними зусиллями благоустрій.

За звітний період реконструйовано і естетично облаштовано центральну частину Косова, очищено лимнівки та стічну каналізацію, вистелено нове асфальтне покриття на вул. Незалежності та Шевченка, проведено ямковий ремонт вулиць міста дорожньою вісвівою, грейдерне вирівнювання доріг, встановлення вуличних світильників та електрощитів, розмітку центральних вулиць, поточний ремонт комунальних доріг, ремонт фасадів будинків у центрі міста, відремонтовано і освітлено більшість вулиць міста. Так, загальна протяжність таких електромереж становить тепер 21,2 км. Вмонтовано 380 світлоточок, які освітлюють місто, регулюють освітлення 11 при-

ладів обліку електроенергії (із них 10 приладів диференційного обліку). В цілому на утримання вуличного освітлення витрачено 65,0 тис. грн.

Всього на благоустрій міста в 2011 році було виділено і витрачено 434,0 тис. грн.

За рахунок коштів і зусиль міської ради проводився благоустрій сміттєзвалища в с. Вербовець. Для цих потреб було придбано трактор за 56,0 тис. грн. Оплачується робота двох працівників (чергового та тракториста).

Громадською толокою прибрано територію міста до урочистих свят, а також зрізку старих аварійних дерев у центрі міста, на території кладовища на Москалівці, на вул. Над Гуком, біля підвісної кладки.

Одне з найважчих питань — прибирання сміття та захоронення твердих побутових відходів не лише з міста, а і його околиць залишається на порядку денному і в цьому році. Проблемними залишаються низька оплата міськими жителями оплати за вивіз сміття; створення стихійних сміттєзвалищ; захарашення сміттям берегів річки, потічків, ярів; обклеювання стовпів різними оголошеннями; безсистемна стоянка автомобілів у центрі міста; незавершене обладнання світлофору.

З метою ефективного самоврядування в місті створено 16 об'єднань співвласників багатоквартирних комунальних будинків (ОСББ), що становить 25% усіх комунальних будинків.

Частково зношена інфраструктура міста потребує додаткових ресурсів. Ведеться пошук інвесторів, які б могли зацікавитися міським розвитком.

Розвиток культури.

Районний центр набув привабливості завдяки культурному і мистецькому піднесенню. Сюди з охотою їдуть гості, туристи, відпочиваючі з усіх куточків світу.

Вперше започатковано фестиваль «В Косові на Івана «Лудине», приурочений до відновленого дня міста. Відрадно, що культурні традиції краю підтримала інтелігенція та молодь.

Грандіозним виявився старт у центрі міста V міжнародного «Александров-ралі-2011» з участю керівників Івано-Франківської та Чернівецької ОДА, народних депутатів України.

Проведення XIX Гуцульського фестивалю в Косові стало історичною епохальною подією для усієї України. За зразкове проведення фестивалю керівники району та міста отримали подяку від голови ОДА М.В. Вишиванюка, зарубіжних делегацій, схвальні відгуки у засобах масової інформації.

Впровадження інвестиційних проектів на території міста.

Завдяки старанням голів ОДА М.В. Вишиванюка, Косівської РДА — Я.І. Шинкарука, голови районної ради А.І. Клуба були залучені кошти з державного, обласного та районного бюджетів у сумі 9254,5 тис. грн.

Офіційно

Міська рада

(всього по району — 12660,7 тис. грн.) для розвитку об'єктів соціально-культурного та господарського призначення міста, які введені в експлуатацію в 2011 р. Сума залучених власних коштів міської ради на ці потреби склала 560 тис. грн.

За рахунок коштів міської ради здійснені такі роботи:

- ремонт пішохідного мосту через р. Рибницю (8,0 тис. грн.),
- відкрито мостовий перехід через потік Монастирчик (216,5 тис. грн.),
- перекрито дах дошкільного навчального закладу «Сонечко» (35,0 тис. грн.),
- проведено капітальний ремонт приміщення міської ради (256,0 тис. грн.),
- замінено вікна і двері школи-садка, навчально-виховного комплексу — НВК (10,0 тис. грн.),
- виготовлено проектно-кошторисну документацію на пуско-налагоджувальні роботи (2,5 тис. грн.),
- витрачено на утримання доріг в літній та зимовий періоди (45,0 тис. грн.),
- виділено 900 листів шиферу для перекриття висотних будинків.

Підготовка програм соціально-економічного розвитку міста на обласний та республіканський конкурси.

Міська рада розробила і подала на обласний та республіканські конкурси 10 інвестиційних проектів — програм у сфері житлово-комунального господарства та бюджетної сфери міста. На виконання «Програми енергоефективності Івано-Франківської області на 2010-2014 рр.» були подані проекти, спрямовані на скорочення викидів або збільшення поглинання парникових ефектів, розвиток та реконструкцію системи водопостачання та водовідведення, з технічного переоснащення та капітального ремонту житлових будинків, що введені в експлуатацію до 01. 01. 1989 р., в яких функціонують об'єднання співвласників багатоквартирних будинків, впровадження енергозберігаючих технологій на очисних спорудах.

На жаль, грантодавці поскупилися для міста, бо лише один проект обласного конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування «Центр ігрового простору та розвитку дітей в загальноосвітній школі І-ІІІ ступенів №2 міста Косова» став переможцем.

Земельні відносини.

Протягом 2011 року міська рада за участю постійної депутатської комісії з земельних відносин розглянула 775 заяв і клопотань від громадян, організацій та підприємств і прийняла по них відповідні рішення.

Станом на 1 січня видано 39 дозволів на розробку проектів землеустрою жителям міста, 76 справ — з технічної документації із землеустрою з передачі у власність, 81 державний акт на право приватної власності на земельні ділянки. Виготовлено правовстановлюючі документи та видані державні акти на право постійного користування землею таким установам:

1. Школа І-ІІІ ст. № 1;
2. Школа-гімназія;
3. Дошкільні навчальні заклади «Горобинка», «Сонечко» та навчально-виховний комплекс (школа-садок);
4. Косівська ЦРЛ;
5. Релігійна громада Римо-Католицької

церкви;

6. Косівський стадіон;

7. Центр дитячої творчості.

За 12 місяців 2011 року поступило в бюджет міської ради:

- від оренди землі — 420101,65 грн., у т.ч. від фізичних осіб — 171568,92 грн., юридичних осіб — 248532,73 грн.;
- від земельного податку — 58822,76 грн., у т.ч. від фізичних осіб — 14983,30 грн., від юридичних осіб — 43839,46 грн.;
- від продажу 7 земельних ділянок несімейськогосподарського призначення площею

0,1613 га — 207899,36 грн.

Розроблено і затверджено сесією міської ради детальне планування 40 земельних ділянок загальною площею 2,4 га (0,06 га на одному забудовника) для будівництва житлових будинків на вул. Дружби (13 ділянок — 0,78 га) та вул. Середній (27 ділянок — 0,78 га) із земель, які знаходились в користуванні, але не використовувались за цільовим призначенням (громадське пасовище).

Виділено в центрі міста земельну ділянку площею 0,03 га для встановлення дитячого ігрового майданчику.

Розвиток культури, спорту, фізичного виховання дітей та молоді.

На розвиток спорту було виділено з міського бюджету 80 тис. грн. Перемогами радували спортсмени з футболу, які вибороти І лігу області, класичної боротьби, волейболу, настільного тенісу, мотоциклетного спорту, легкої атлетики, шахів та шашок.

Спільно з районним відділом управління освіти придбано та встановлено крісла, покрівлю для стадіону та здійснено їх монтаж.

Завдяки голові Косівської районної ради А.І. Клубу, депутатському корпусу Партії регіонів, міської ради встановлений і переданий на баланс міської ради дитячий ігровий майданчик на загальну суму 57,0 тис. грн.

Утримання міської ради та дошкільних установ міста.

На утримання міської ради в цілому було виділено 5870,1 тис. грн., що і склало видаткову частину. З них на апарат управління витрачено всього 808,6 тис. грн., в т.ч. на виплату заробітної плати — 542,9 тис. грн., захищені статті — 27,0 тис. грн., на інші видатки — 238,7 тис. грн.

На міську раду покладено відповідальне завдання утримувати дошкільні установи міста. На це у минулому році виділено 4755,9 тис. грн., що дорівнює 2/3 видатків міста. На їх потреби, зокрема, витрачено: 470,6 тис. грн. — на продукти харчування; 384,1 тис. грн. — на енергоносії; 2884,5 тис. грн. — на заробіт-

ну плату; 1016,7 тис. грн. — на інші видатки.

Інвестиції міської ради в ДНЗ склали 54 тис. грн. Замінено металочерепицею пошкоджений градом дах дитячого навчального закладу «Сонечко», проведено заміну вікон і дверей навчально-виховного комплексу, благоустрій території дитячих садків. Для пуску унікального геотермального опалення в навчально-виховному комплексі (школі-садку) розроблено документацію з електрифікації котельні з тепловими помпами.

Робота виконавчого комітету.

Виконкомом міської ради у 2011 році провів 14 засідань. Розглянуто 147 питань. Видано 498 заяв різного характеру (будівництво, реконструкція, дарування, відчуження, перевід приміщень з житлового в нежитлове, інше). Одержано і надіслано відповіді на 802 листи від ОДА, РДА, організації, населення. Розглянуто і надано відповіді на 59 розпоряджень РДА, задоволено 27 заяв на допомоги.

За звітний період на звернення громадян міською радою видано 3477 довідок.

Вирішення проблемних питань у 2012 році.

В цьому році значна увага буде приділена вирішенню проблемних питань, які потребують значних капіталовкладень, а саме:

- ремонт розбитих доріг на Москалівці, біля «Скіф -авто»;
- ремонт багатоквартирного житлового фонду міста (дахи, мережі, фасади);
- проведення ремонтних робіт мереж водопостачання, водовідведення та каналізації. Адже через так звані «рвани» роботи на водопроводі підприємство міськводоканалу щорічно витрачає величезні кошти, а люди в той же час страждають від недопостачання води. Подано 2 проекти на виділення коштів з державного бюджету на загальну суму 4,5 млн. грн.;
- відновлення кладки біля АТП.

Міська рада виділила з фонду розвитку 400 тис. грн. для перекриття дитячого садка «Горобинка», заміни освітлення виховного навчального комплексу — школи-садка, капітального ремонту кухні дитячого садка «Сонечко», на замовлення проектів соціально-економічного розвитку міста.

На жаль, залишилося ряд невиконаних завдань, які не можливо вирішити коштами місцевого бюджету. Одним з таких є сумні наслідки стихій 2008-2010рр. На території міста зареєстровано 44 зсуво-небезпечні ділянки, що загрожують об'єктам життєзабезпечення, в тому числі 79 житловим будинкам та спорудам. Зусиллями голови Косівської РДА Я.І. Шинкарука, голови ОДА М.В. Вишиванюка необхідні кошти передбачені, однак змушені чекати на них.

З метою розширення відпочинково-розважальної інфраструктури Косова, залучення додаткових інвестицій, приваблення інвесторів та туристів необхідно провести інвентаризацію земель, розширити і встановити конкретні межі населеного пункту і на основі цього розробити новий генеральний план міста.

Роботи багато. З вашою допомогою будемо їх виконувати.

Дякую усім за співпрацю!

Міська рада

Пульт міста

Косів став партнером Злоторії

Між повітом Злоторийським та містом Косовом недавно укладено угоду про налагодження партнерських зв'язків, які будуть створені на основі взаємності в рамках міжнародної співпраці. Головним принципом запланованих партнерських зв'язків (партнерського порозуміння) буде взаємна підтримка господарського, суспільного, культурного розвитку в дусі європейської інтеграції.

Співпраця буде опиратись на засадах спільної поваги і суверенності сторін, порозуміння партнерів, як і їх держав.

Метою порозуміння буде уможливлення інтерактивної, всесторонньої співпраці для добра загалу в сферах туризму, культури і спорту, як рівно ж заохочення і підтримка між товариствами, організаціями і підприємствами.

Конкретні положення, що торкаються співпраці між двома місцевими органами влади будуть розроблені пізніше і набудуть чинності від дня підписання.

20 січня в приміщенні Косівського Народного дому відбулися святкові заходи, приурочені до Дня Соборності України. Серед представників влади були присутні мер міста Микола Фокшей, заступник голови міста Василь Сліпанюк, заступник голови районної ради Дмитро Бойчук, заступник голови Косівської райдержадміністрації Володимир Совідранюк, а також депутати районної та міської рад.

День Соборності — свято України, що відзначається щороку 22 січня в день проголошення Акту воз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної

Відзначили День Соборності

Республіки, що відбулося в 1919 році. Офіційно в Україні День соборності відзначається з 1999 року. У цей день також прийнято згадувати іншу подію, яка відбулась рівно на рік раніше 22 січня 1918 р. — прийняття IV Універсалу УНР, яким проголошувалась повна незалежність УНР.

Патріотичні сили в передчутті розпаду СРСР згуртувалися (від 1 до 3 мільйонів людей), і 21 січня 1990 р. узявшись за руки, організували на дорогах і

шосе «живий ланцюг» між Києвом і Львовом як символ духовної єдності людей східних і західних земель України, як запорука існування єдиної, соборної України.

Живий ланцюг в 1990 році став однією з найяскравіших подій під час руху за відродження незалежної соборної демократичної України та утвердження національної ідеї.

Ближче до людей

25 січня 2012 року виконком Косівської міської ради підбив підсумки роботи із зверненнями громадян у 2011 році. З інформацією виступила секретар виконкому Ольга Яремин.

Обговоривши підняте питання, виконком прийняв до відома інформацію про роботу із зверненнями громадян у 2011 році та доручив посадовим особам органів місцевого самоврядування неухильно дотримуватись вимог законодавства щодо термінів розгляду і надання відповідей авторам звернень та запитувачам інформації згідно чинного законодавства.

Відновлюємося

Міська рада затвердила перелік об'єктів, видатки на які у 2012 році будуть проводитися за рахунок коштів бюджету розвитку. Зокрема передбачається профінансувати закупівлю каналізаційних люків (10000 грн.), виготовлення проектно-кошторисної документації на реконструкцію освітлення вулиць ім. Ірчана, Хмельницького, Каменярів, Мудрого та Яблуневої (57000 грн.), виготовлення проектно-кошторисної документації на реконструкцію водозабірних споруд Косова із застосуванням новітніх технологій та обладнання (60000 грн.), капітальний ремонт даху приміщення дитячого навчального закладу «Горобинка» (200000 грн.), капітальний ремонт внутрішньої електропроводки в приміщеннях НКВ (100000 грн.), капі-

тальний ремонт приміщення кухні дитячого навчального закладу «Сонечко» (50000 грн.), виготовлення проектно-кошторисної документації на реконструкцію освітлення вулиць ім. Ірчана, Хмельницького, Каменярів, Мудрого та Яблуневої (57000 грн.), виготовлення проектно-кошторисної документації на реконструкцію водопровідної мережі до контр резервуару із впровадженням станції (установки) доочищення питної води (60000 грн.), капітальний ремонт роздягальні на міському стадіоні (30000 грн.).

Вл. інф.

Виїзна медична рада

8 лютого цього року у Косівській центральній районній лікарні відбулася виїзна обласна медична рада за участю начальника головного управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації Миколи Олійника і заступника голови районної державної адміністрації Володимира Совідранюка.

На зустрічі підбито підсумки роботи у 2011 році та визначено плани роботи на 2012 рік.

Зміни в адмінкомісії

Виконком міської ради на своєму останньому засіданні 25 січня 2012 року вніс зміни до складу адміністративної комісії, виключивши з її членів Ларису Волошук і натомість призначивши Наталію Черевко. Одночасно її затверджено відповідальним секретарем адміністративної комісії.

Гроші все таки будуть

Міський голова Косова Микола Фокшей 15 лютого 2012 року своїм розпорядженням затвердив проектно-кошторисну документацію на відновлення берегоукріплення ріки Рибниці в м. Косові біля ВАТ «Скіф-Авто» (1641 тис. грн.); добудову спортивного залу та переходу Косівської ЗОШ №2 I-III ст. (1442,387 тис. грн.); запобігання аварійності будівлі Косівської ЗОШ №2 I-III ст. (1358,814 тис. грн.); реконструкцію другої черги існуючих мереж водопроводу в м. Косові (2349,587 тис. грн.). Фінансування робіт даних об'єктів здійснюється за підтримки голови РДА Я. Шинкарука та народного депутата України В. Чуднова.

Дане розпорядження має бути ще затверджене на черговій сесії міської ради.

Залишати авто не можна!

Міська рада Косова ставить до відома жителів міста, що паркування автомашин на вулиці Незалежності — від приміщення банку «Райфайзен-Аваль» і до приміщення «Укрпошти» суворо заборонено, адже це суттєво ускладнює односторонній рух на вулиці, про що повідомляють дорожні знаки. Порушників правил чекають солідні штрафи.

Пульс міста

Відгомін подій

100-річчя Ярослава Стецька і «Пласту»

Відбулися урочисті збори з нагоди відзначення 83-ої річниці створення ОУН та 100-річчя від дня народження Ярослава Стецька.

3 лютого в м. Косові відбулося урочисте покладання квітів до могили загиблим воїнам УПА, а в приміщенні районної центральної бібліотеки — урочисті збори з нагоди відзначення 83-ї річниці створення ОУН та 100-річчя з дня народження голови Проводу ОУН Ярослава Стецька.

Бібліограф Уляна Книш підготувала і роздала всім присутнім інформаційні довідки: «Життя, віддане за Україну» до 100-річчя від дня народження Олексі Гірника (1912-1978), патріота, Героя України; «Лицар Української нації» до 100-річчя від дня народження Ярослава Стецька (1912-1986) голови Проводу ОУН (б). Працівники відділу обслуговування організували також книжкові виставки: «ОУН-УПА — феномен Світової історії», «Лицар української нації — Ярослав Стецько».

На урочистих зборах виступив перший заступник голови Косівської РДА з гуманітарних питань В. Совіздранюк, міський голова Косова М. Фокшей, голова районної організації «КВНУ» М. Цьок та інші.

Ростислав Мартинюк розповів про історію створення та розвитку Скаутського руху на Косівщині. Директор Косівської центральної районної бібліотеки Я. Семанишин проінформував про низку заходів, які будуть проведені в бібліотеці, особливо ті, що пов'язані з проголошенням 2012 року Роком УПА, Роком Національної Скаутської Організації України «Пласт», Роком Героя України Олексі Гірника.

Вл. інф.

Матерям-героїням

6 лютого 2012 року на колегії Косівської районної державної адміністрації відбулось урочисте вшанування жінок району, яким впродовж 2011 року указами Президента України В. Януковича присвоєно почесне звання України «Мати-героїня».

Голова районної державної адміністрації Я. Шинкарук та заступник голови районної ради В. Жмендак вручили багатодітним матерям посвідчення та нагрудні знаки, а також побажали здоров'я і добра, радості й благополуччя всієї їхньої великій родині.

Нагадаємо, що почесне звання України «Мати-героїня» присвоюється жінкам, які народили та виховали до восьмирічного віку п'ятьох і більше дітей, у тому числі дітей, усиновлених у встановленому законодавством порядку, враховуючи вагомий особистий внесок у виховання дітей у сім'ї, створення сприятливих умов для здобуття дитьми освіти, розвитку їх творчих здібностей, формування високих духовних і моральних якостей.

Таке звання, відповідно до Указу Президента України від 25.12.2007 року №1254/2007, дає право жінкам на отримання одноразової винагороди у десятикратному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб.

Впродовж 2007-2011 років звання «Мати-героїня» присвоєно 264 жінкам Косівського району, в т.ч.: 2007 рік — 1, 2008 рік — 3, 2009 рік — 146, 2010 рік — 47, 2011 рік — 67.

Приємно відзначити, що у 2012 році матерів-героїнь на Косівщині побільшало.

Указом Президента України від 21.01.2012 року №26/2012 це почесне звання присвоєно вже шести багатодітним матерям району.

Чехи показали свій фільм про бандерівців

18 січня в приміщенні Косівської організації «Центру Громадських Ініціатив» був показаний фільм чеського режисера Алеша Коудела під назвою «Бандерівці», знятого в 2010 році.

На презентацію фільму було запрошено біля 40 патріотично налаштованих косівчан, які із сумом відкрили для себе, що наші сусіди чехи можуть зняти фільм про боротьбу УПА, а ми українці — не можемо. Чому ж так? Чи маємо ми зараз ту Україну за яку вмирали наші діди? Очевидно, що ні. Серед присутніх були заступник голови районної ради від НРУ Дмитро Бойчук, депутат районної ради Володимир Пігеляк, депутати міської ради від НРУ Дмитро Гладун та Дмитро Кравчук...

Шкода лише, що справді хороший і вартий уваги фільм був показаний у вузькому колі переважно старших людей, які добре знають про визвольну боротьбу українського народу, на відміну від нашої молоді, яка масово зомбована російськими ЗМІ і часто лише звідти дізнається про власну історію.

Сам фільм з'явився з нагоди присвоєння звання героя України Степанові Бандері. Її автори намагалися з'ясувати для себе і своїх глядачів відповідь на питання, хто такі вояки УПА і на яку славу про себе заслуговують. До участі в проєкті запрошені історики, фахівці з проблеми УПА, зокрема автори книг Мілан Серучек та Міхал Шмігель. Чехи уважно попрацювали із збором свідчень учасників подій понад шестидесятилітньої давності: тут і звичайні чеські і словацькі селяни, вояки чехословацької армії, учасники антиповстанських операцій й українські підпільники та вояки УПА (Ярослава Левкович, Мирослав Симчич, Петро Потічний).

В центрі сюжету — рейд УПА теренами Чехословаччини

у 1947 році. Однак фільм охоплює широкий період 1920-1950-х років, завдяки чому необізнаний з українською історією чеський глядач знайомиться з перипетіями встановлення радянської влади в Україні, масових сталінських репресій, жорстокості німецького окупаційного режиму, врешті, як і чому постала УПА, чому українці зважилися на повстання у, здавалося б, цілком безвихідній ситуації.

Чехи відшукали унікальні документальні кадри боїв, про життя у кривках чи рейдів вояків УПА, як упівці пересувалися по кілька діб поспіль без відпочинку. Усе це у фільмі коментують чеські та українські історики.

У споминах розкриваються складні переплетіння людських доль на тлі безперестанних боїв і драматичних стосунків із місцевим населенням в Україні, а потім у Словаччині та Чехії.

«Я не хочу ворогувати ні з євреями, ні з німцями, ні навіть з росіянами. Їх теж там кривдили. Єдиний ворог — ота комуністична система і всі ті, які поневолюють мій народ», — говорить один зі свідків боїв УПА в Галичині.

Чеський фільм «Бандерівці» торкається драматичних подій, він розповідає про людей, які в боротьбі за волю не раз переступали межу, йшли на крайні заходи. Одні загинули в бою, інших сталінський режим розстріляв чи запроторив до ГУЛАГу, комусь пощастило вижити. Та передусім автори кінострічки звертаються до сучасників, які мають знайти для себе відповіді на непрості запитання, скинувши з пліч тягар витворених комуністичним режимом політичних стереотипів.

AS_TAR

Нові традиції

Готуємося до «Лудине-фесту 2012»

Цей фестиваль покликаний продемонструвати розмаїття народного строю в селах Гуцульщини, багатогранне вміння майстрів народної творчості, які працюють у цій царині, привернути увагу молоді до автентичного одягу, вкотре довести туристам та гостям краю, що Косів — найбільший центр прикладного мистецтва в Карпатах. Організаторами першого на Гуцульщині фестивалю автентичного та сучасного одягу із фольклорними елементами «Лудине-фест-2011» виступили члени ініціативної групи жителів Косова, міський голова М. Фокшей та викладачі Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ, які вболівають за збереження та відродження самотутніх гуцульських традицій.

Опитування серед косівчан і гостей міста, які були на фестивалі 2011 року для газети «Косівський Передзвін»

— Які враження у вас залишилися від першого фестивалю в місті Косові — Лудине? (тобто, які є плюси)

— Що потрібно для того, щоб майбутній фестиваль став кращий, ніж минулорічний? (тобто, які є мінуси)

Я вирішив також взяти участь в даному опитуванні.

1. Якщо говорити про власні враження, то звісно мені фестиваль сподобався. Це саме те, чого так не вистачало нашому містечку. Адже зараз в Україні мода на фестивалі просто шалена і більшість із них відбувається саме в Західній Україні. Чому так? Тому, що ми живемо на території, де

ще збереглися традиції та побут наших предків і саме такі фестивалі, не тільки збільшують потік туристів та відповідно і коштів, але і пропагують справжній український дух. Сьогодні, на жаль, лише на фестивалях такого типу його і можна відчути, бо телебачення, радіо та Інтернет пропагують переважно низькоякісну російськомовну продукцію, а все українське вважається нездалим, дивакуватим та застарілим. Тому фактично, фестивалі є способом боротьби патріотів, які не хочуть миритися з таким станом речей. Отож фестиваль «Лудине», незважаючи на економічну кризу чи навіть обіцяний кінець світу, потрібно обов'язково проводити щорічно. Бо як не ми, то хто?

Оригінальна ідея формату фестивалю — за неї варто дякувати міському голові М. Фокшею, викладачу Косівської школи №1 Олександрі Сапріячук, а також Богданні Чіх-Книш і Оксані Гордійчук та загалом всім викладачам і студентам Косівського інституту ПДМ ЛНАМ за те, що підтримали своїми зусиллями цей чудовий задум. Хоча є безліч фестивалів із національним колоритом в Україні, але показу старовинного народного одягу та сучасного одягу в етностилі ще не було. Великим щастям було і те, що Романна Струтинська, незважаючи на можливі ризики із тендітними старими тканинами, не пошкодувала і показала власні музейні надбання для всього Косова та гостей міста.

Театральні постановки були дуже доречні і не дозволяли глядачам нудьгувати. Крім жартів, вони несли і культурну цінність, розповідаючи про історію міста Косів.

На мою думку, вдало було вибрано дату

для проведення цього дійства, адже 7 липня, ми косівчани, і фактично весь район збираємося в центрі Косова, щоб відсвяткувати день нашого рідного міста та храм на Івана, якому цього року виповнюється 100 років. Тобто є велика аудиторія, яка «голодна» до цивілізованого, культурного відпочинку, якого в нашому місті, на жаль, так обмаль.

Також, для дітей в ці дні приїжджають качелі та атракціони «Лунапарку», які ще більше допомагають урізноманітнити проведення часу в місті. Традиційно в цей день працює ярмарок сувенірної продукції, адже саме Косів вважається столицею українських сувенірів через славних майстрів та підрастаюче нове покоління, яке навчається в нашому Косівському інституті

2. Великим мінусом, на мою думку, була сцена, особливо якщо порівнювати її зі сценою на гуцульському фестивалі, що відбувся в Косові в кінці серпня. Було очевидно, що місця для показу катастрофічно не вистачало. Проте, варто зазначити, що і літня сцена РБК, де ввечері відбувався концерт не є ідеальним місцем. Адже мені, як учаснику вечірнього концерту, було очевидно, що величезні дерева біля самої сцени та бетонний паркан навколо неї значно ускладнювали людям можливість добре бачити, що відбувалося на самій сцені.

Також і пауза між закінченням показу і початком концерту тривалістю 2 години через технічні причини, варто сміливо записати в мінуси. Адже, навіть такий мега-терплячий від природи український народ фактично був на грані вибуху і люди ще трохи і готові були розламати ту сцену на шматки.

Давалася взнаки і неорганізованість

Нові традиції

виступів під час самого фестивалю, одно-значно, що виступи дітей, які співають, танцюють чи грають є потішними і цікавими, але цього явно було забагато і люди на час цих «концертів» розбіглися і збиралися знову на площі лише в моменти показу одягу, заради чого вони там, в принципі, і зібралися.

Що ж стосується бюджету фестивалю, то дивує його досить маленька сума, що і завадило організувати справжню нормальну сцену. Адже, в Косові живе дуже багато заможних людей, які займають керівні посади і в районі і в місті, які через пару років будуть розвішувати рекламу із своїм зображенням і казати нам про патріотизм і про неньку-Україну, а от дати 100 грн. на бюджет фестивалю, який вкрай потрібен місту — то це не до нас...

Я не лише сподіваюсь на успіх наступного фестивалю без мінусів, але й докладу до цього, як і минулого року, максимум своїх зусиль, чого і Вам всім бажаю. Не словом, а ділом!

Група про фестиваль Лудине в Інтернеті, в соціальній мережі фейсбук.
<http://www.facebook.com/groups/204581222922978/>

Іванка Стеф'юк (учасниця фестивалю)

1. Плюси — цікаво, розумно, дозовано подана історія міста (сценки про княжу добу, Тарнавського, Довбуша)... То гарно і досить несподівано, талановито зроблено. Колекція старовинних вишивок з різних регіонів України з етнографічним коментарем до них довершено (щоправда, сама послідовність представлення того чи іншого регіону була дещо несистематичною). Також, новітня колекція етновбрання — не тільки родзинка свята, але й яскравий спалах інтересу до національного строю, символіки

2. Мінусів чесно не побачила, обо-

в'язково прийду на наступний фестиваль. Хоча, для багатьох людей мінусом були дощові ремарки, та особисто я люблю літню зливу. Саме ця частина фестивалю принесла щонайбільше адреналіну, бо я тоді була якраз на сцені.

Олександр Бондаренко (учасник)

1. Спогади залишилися хороші. Задумка просто супер, автентичний гуцульський одяг надзвичайно красивий і приваблює туристів в Косів. До того ж, фест має дуже хороше виховне значення, адже формує естетичний смак, популяризує культуру і це один з нечисленних заходів, який є цікавим для молоді.

2. Серед мінусів я б виділив неорганізованість — люди чекали на концерт близько 2 годин. Якби зробити більш широкую музичну програму, запросити гостей хоча б з Чернівців, Івано-Франківська, то думаю туристів було б набагато більше.

Юлія Юрчишин (учасник)

1. Хороша сама ідея фестивалю, різноманітність показів — це і дипломні роботи інституту, і збірка з приватних колекцій і музейні експонати.

2. Отой подіум, напівзакритий килимами, то вже є великий мінус, адже він не пристосований до погодних умов. Фестивалю явно не вистачає масштабності. Як на мене, дуже мало було робіт сучасних дизайнерів, а в нас їх багато. І взагалі — бракує більш насиченої мистецької частини, наприклад більше майстер-класів.

Надія Харчун (учасниця)

1. Мені, в принципі, сподобалось все, адже в Косові таке відбулося вперше!

2. Проте сам процес фестивалю був трохи неорганізований і не злагоджений, коли моделі йшли до площі Незалежності в костюмах... А на самій сцені було б класно відтворити куточок житлового інтер'єру гуцулів, щоб підтримати атмосферу не лише костюмами. Хотілося б і побільше коней із бричками, адже туристи від них просто шаленіють!

Ольга Гордійчук (учасниця)

1. Особисто для мене цей фестиваль був дуже очікуваною чи не найцікавішою подією літа. Оскільки в організації фестивалю були задіяні мої батьки, мене вони також залучили, що дало мені можливість побачити все з іншого боку, відчути себе частинкою фестивалю та зрозуміти, як це все насправді важко, скільки йде нервів та сил.

Для прикладу така деталь, якщо дотримуватись традицій, то для дівчат у вінках та з відкритим волоссям, які демонстрували народний одяг, для створення образу потрібні були букети з польових квітів. У вечір перед фестивалем, ми з батьками поїхали у Яворів за цими квітами, з яких сформували біля 40 букетів. І таких моментів було досить багато.

Але це того варте, люди були в захопленні, з цікавістю спостерігали за показом, а після нього шукали можливості ближче підійти до моделей роздивитись вишиванки та сфотографувати їх.

Маленькі театральні постановки розважали людей, показ моделей ознайомив з експонатами музею М. Струтинського, тво-

ріннями студентів нашого інституту, а також одягом, виготовленим відомими майстрами, який був позичений в окремих жителів міста. В один час і в одному місці побачити таку еволюцію костюма є унікальною подією.

2. Звичайно, без мінусів не обійшлося, з'явилися нові учасники, про яких ми нічого не знали, демонстрації одягу відкладали, все розтягнулось на невизначений час, а дівчата-моделі в тканих платтях годинами чекали на свій вихід. Це було досить важко і виснажливо. Не знаю як інші, але я майже нічого не бачила з того, що відбувалось на сцені, тільки чула, оскільки ми чекали за сценою на свій довгоочікуваний вихід. Але надіюсь цього року все буде не так, і спогади залишаться тільки позитивні. Хочеться, щоб фестиваль «Лудине фест» ставав з кожним роком все більш масштабним, привертая увагу людей з інших регіонів та прославляв наше містечко далеко за межами країни.

Роман Григорішин (гість)

1. Вражень багато. Перш за все — це велика здивованість. Ніколи б не подумав, що такий доволі непересічний захід можна провести в такому невеличкому містечку, як наш рідний Косів. Хоча з іншої сторони, в нас є мистецький інститут, відповідно і багато студентів — творчих особистостей. І тут головний плюс — використання цього потенціалу. Серед іншого, що хотілося б відзначити, це хороша затишна атмосфера разом із різноманітністю дійств. Було справді цікаво!

2. Я б запросив більше гостей з-за меж нашого міста і провів би більш масштабну піар-кампанію в рамках нашого району. Було б непогано запросити якусь авторитетну людину в галузі мистецтва — обласного рівня.

Тарас ПАСИМОК

Розмова з цікавою людиною

Ефект «Доміно»

— Чому вирішили назвати заклад «Доміно»? Я собі уявляв, що коли його назва «Доміно», то дизайн у ньому має бути виконаний у чорно-білих тонах, але це не так.

— Так багато хто думає, коли вперше до нас приходять. Я дуже люблю літо, адже і народилась влітку, тому можна сказати, що це моє таке внутрішнє веселе і яскраве доміно, де присутні не лише два кольори. Назва «Доміно» виникла спонтанно. Ми довго думали як назвати кафе, щоб назва була цікавою і не стосувалася лише української кухні. Дизайн мав бути легкий такий і позитивний — розрахований на відкритих до всього нового людей.

— Розкажіть як і коли у вас з'явилась ідея створення нового закладу?

— Коли народилася моя донечка, то виявилось, що у Косові нема куди з нею піти, наприклад, щоб замовити морозиво. Мені хотілося приділяти їй побільше уваги, гуляти з нею, щоб вона мала змогу спілкуватися з іншими дітками, а я — з іншими мамами. Адже, в місті немає ні парку в якому можна посидіти, ні качель, а дитячий майданчик з'явився лише нещодавно і то в центрі міста, де ціла купа машин. Тому я вирішила, що добре би було зробити маленьке кафе. Коли ми 8 років тому купили це приміщення, я була приємно вражена краєвидом, що відкривався за вікнами та тим, наскільки тут красиво та соняч-

Коли я вперше у 2010 році завітав у кафе «Доміно» у центрі Косова, то був приємно здивований позитивною атмосферою і креативним цікавим інтер'єром закладу. Стало зрозуміло, що сюди приходитиму ще не раз. Так і сталось. Адже, як це не дивно, але «Доміно» чи не єдиний на сьогодні заклад для культурного відпочинку людей та їхніх дітей в нашому рідному місті. Це не типова «забігальвіка», яких в Косові добрий десяток.

То в чому ж різниця? Варто назвати лише кілька переваг, щоб зрозуміти, що в закладу немає конкурентів.

1. Тут не продають алкогольних напоїв, окрім слабоалкогольного пива. Тому сюди не навідується п'яні відвідувачі;
 2. Це єдиний заклад, який обладнаний місцем для відпочинку маленьких дітей;
 3. Приємний і оригінальний інтер'єр сприяє відпочинку;
 4. Не дозволено курити в приміщенні;
 5. Єдиний заклад міста, де готують справжню піццу і до того ж дуже смачну.
- Щоб дізнатись про «Доміно» більше, я вирішив поспілкуватися із його власницею Оксаною Плосконос.

но і тому одразу виникла думка створити тут кусочок літа, бо в нас погода не особливо тішить: як не дощ, то сніг...

— Чи не було страху, що люди не зрозуміють формат і не будуть ходити до вас?

— Я вдячна своєму чоловікові Юрію, який підтримував мене в реалізації мрії. Адже це справді було ризиковано відкривати такий заклад, де немає спиртного, і відповідно не буде якихось значних прибутків. Нас дуже багато відговорювали. Кажали, що ми «ненормальні» — приміщення віддавати під кафе такого плану. Адже наша основна аудиторія — студенти, які не мають можливості багато витратити коштів, чи ті ж молоді сім'ї, які багато грошей вкладають у дітей, а не витрачають на свій

відпочинок.

Проте, я все-одно сподіваюсь, що з часом цю роботу оцінять. Я оптиміст і з оптимізмом дивлюсь у майбутнє. Тут я реалізувала себе, як дизайнер і здійснила свою мрію — є в Косові справді хороший заклад сімейного типу. Дуже люблю куховарити і багато рецептів та піццу розробляла сама. Не знаю чи краща вона, ніж в Італії, але робимо ми її з душею. Беремо найкращі продукти: ковбасу, буженину, масло, справжню моцареллу. Намагаємося не гнатися за прибутками і не економимо на продуктах харчування. Туристи, які приїжджають з усієї України та інших країн, залишають про нас дуже хороші відгуки, і хвалять нашу роботу — це дуже приємно і стимулює продовжувати в тому ж дусі.

— Це і не дивно, адже щоб оцінити в повній мірі цей заклад, треба побувати у великому місті

— Найкращою оцінкою нашого закладу був випадок, коли дівчинка, зайшовши в кафе в перший день нашої роботи вигукнула — «Мамо, ми в Києві?»

І я зрозуміла, що зуміла досягти потрібного ефекту. До речі, першими відвідувачами нашого закладу виявились шість дівчат з косівського інституту, одна із них була зі скрипкою. Так ми отримали в подяку від клієнтів концерт в подарунок. Це було дуже приємно та зворушливо, адже в перший день роботи, ми дуже переживали, а під кінець дня я навіть вперше в житті від первотми знепритомніла.

«Доміно» - це як моя маленька дитина — в травні закладу виповнюється два роки і я турбуюсь про нього, як в день, так і в ночі. Це величезні зусилля та вкладені кошти. Адже, щоб наважитись вибрати лише один колір фарби для стіни (салатовий), я їздила вісім разів до Івано-Франківська.

До речі, хотілось би подякувати Дутці Вікторії, викладачу з нашого інституту, яка підтримала мене у всіх починаннях, допомагала порадами та підштовхувала до реалізації незвичних ідей.

Що дуже приємно — ми не наштовхувалися на якісь перепони від місцевої влади. Іноді кажуть, що найкраща допомога — це не заважати.

— Щоб ви хотіли сказати вашим відвідувачам?

— Для мене вони є, насамперед, бажаними гостями! Хочу їм дуже подякувати за те

Розмова з цікавою людиною

тепло і позитив, який вони вносять із собою. І окремо велике спасибі за їхню культуру. Бо коли мої близькі дізнались, що я хочу поставити тут шкіряні диванчики, то почали мене відговорювати, через те, що начебто, люди все порвуть та понищать.

Але як бачите, за майже два роки існування наші диванчики в прекрасному стані, а стіни не розмальовані. Мені подобається, що ми потихеньку вчимося культури спілкування та культурному відпочинку.

— **Ваша аудиторія — це переважно косівська молодь. Що ви можете сказати про неї за роки роботи?**

— Мені приємно, що в нас така прогресивна та цікава молодь — покоління змінюються в кращу сторону. Я не бачу, щоб до нас приходили і

ховали якесь спиртне чи ще щось в такому дусі. Іноді вони замовляють чай чи каву і просто спілкуються чи дивляться телевізор.

Також, дякую своїм відвідувачам за те, що вони залишають такі гарні відгуки про наш заклад і закривають очі на наші деякі огріхи.

Проте є і інша сторона медалі. Це стосується ставлення до роботи. Не кожен зараз хоче працювати, не цінує того, що ти для нього робиш, поки не втратить. Ось чому в нашому закладі все таки плінність кадрів.

— **Чи плануються якісь зміни в вашому закладі? Які у вас плани на майбутнє?**

— Надіюся невдовзі зробити кафе більш цікавим, як для дітейок та і їхніх батьків. Я дуже хочу залучити клоунів та костюмованих героїв з популярних мультяків, які б працювали з

дітками, поки їх батьки сидять за горнятком кави. Також хочу проводити майстер-класи та тематичні заходи. Наприклад, приходять кілька маленьких дітей до нас, а ми даємо тісто і вчимо на Різдво ліпити смачні їстівні прикраси на ялинку чи виготовляти маленькі піци та пасочки із зозульками до Великодня.

В мене ці програми вже давно розроблені, проте бракує часу та однодумців для їх втілення. Проблемою для Косова є те, що в нас люди не хочуть одягати костюм на себе — це ніби втрата їхньої гідності. А от, наприклад, для моєї подруги з Кривого Рогу, що має вищу тематичну освіту і працює заступником директора в школі, не є чимсь надзвичайним одягнутися костюмом, навіть в її рідному місті. А в нас люди через менталітет ще не готові до таких речей. Напевне, потрібний час.

— **За 2 роки заклад все-таки прибутковий чи ні?**

— Думаю про прибутки рано говорити, адже ще багато вкладається. Та й з таким відношенням до підбору якісних продуктів і з досить лояльними цінами в «Доміно», то звісно багато не заробиш. Прибутки явно менші, ніж якби тут був дорогий ресторан. До того ж ми не працюємо вночі. Але й збитковим я б його не назвала. Є невеликий дохід, як моєї сім'ї, так і дохід та соціальні гарантії майже десяти найманих працівників. Я розраховую на певну стабільність і на майбутню перспективу. Можливо, на решті закінчиться ця криза і в людей буде більше коштів, а в нашому кафе стане ще цікавіше і з'являться нові програми для дітей та косівської молоді.

Тарас ПАСИМОК

Світ молоді

Музика

Косівчанин у Римі

Активний учасник реп проекту «Сенсар» Володимир Росинюк (BIG V.) родом з нашого міста Косова, зараз проживає в Римі (Італія). Він радо розповів для читачів «Косівського передзвону» трохи про своє життя та творчість.

— Чому вирішив виїхати в Італію? Як давно ти там вже мешкаєш?

— В першу чергу для власного світогляду, адже я надзвичайно люблю подорожувати.

Моя мати проживає в Римі вже достатньо довго і тому вона мені запропонувала туди переїхати. І ось вже як 7 років там живу та працюю.

— Чи з'явилися в тебе там друзі? Це італійці чи українці?

— Багато друзів немає, але парочка знайдеться для того, щоб провести гарно час у вихідні. Насамперед, — це мої колеги по роботі та друзі з мого краю.

— Чи часто буваєш в Україні? Чи сумуєш за домом?

— На жаль, лише 1-2 рази на рік. Іноді скучаю, але стараюся про це не думати.

— Чому вирішив вступити в лави проекту «Сенсар» і коли це було?

— Мене туди запросили в 2009 році і я не відмовився. Зацікавив цей проект через те, що хлопці пишуть чисто український андеграунд, не копіюючи нікого з зарубіжних виконавців насамперед. І за це їм великий респект, що підтримують українську мову і хочуть доказати всім, що ми теж спроможні потішити наших прихильників хорошим, цікавим та якісним матеріалом.

— Розкажи про свій альбом інструменталів «SENSAR-Instrumentals of BIG V. (vol.1)»

— Це мій перший (надіюся не останній) альбом з інструменталами. На нього потратив практично три роки своїх зусиль та старань. Були відібрані найкращі роботи

для того, щоб втілити їх в життя для наших прихильників та початківців репвиконавців, які скористаються таким матеріалом для своїх перших треків. Вийшла доволі така цікава та різноманітна збірка, їх там нараховується десь понад 20. Думаю буде що послухати.

— Чи не важко працювати в одній групі, учасники якої розкидані по світу?

— Це дійсно важко, бо немає прямого, тобто живого контакту з учасниками і тому доводиться спілкуватись через Інтернет. А для нашого проекту це не дуже зручно, так як студія звукозапису "Sun Records" знаходиться на Україні. Тому доводиться чекати мого приїзду, щоби могли спокійно записатись та звести все як має бути.

— Чи вважаєш себе в першу чергу бітмейкером чи репером, як MC?

— Я ще з малку полюбляв слухати реп, тому частенько начитував моїх кумирів, хотів бути такими як вони, тобто мс-репером! Але з часом зрозумів, що мене тягнуло все ж таки більше до музики і я вирішив спробувати себе в цій сфері — так що все ж таки я відчуваю себе більше бітмейкером.

— Яку музику ти слухаєш?

Насправді я меломан і полюбляю слухати всю музику, окрім важкого металу. Ніколи не намагався дискримінувати інші музичні стилі, тому що вважаю — це творчість, а вже в кого вона краще проявляється, то вже його справа.

— Де можна отримати найповнішу інформацію про ваш проект?

— До речі, у нас нещодавно відкрився сайт нашої групи — <http://sensar.if.ua>. Дякуємо за це косівчанину Стасу Михайлюку. Там ви знайдете всю

інформацію про нас, а головне зможете послухати та безплатно скачати нашу музику, в тому числі і відому пісню про Косів. Заходьте до нас в гості — завжди раді!

— Кого в репі ти поважаєш найбільше?

— Надаю перевагу американській групі Jedi Mind Tricks, тому що вона одна із небагатьох реп груп, що неодноразово у своїх текстах звертала увагу на справжні глобальні проблеми, на які варто глянути та задуматись, а ще там є мій один із улюблених бітмейкерів Stoupe Enemy of Mankind.

— Коли нарешті з'явиться альбом «СЕНСАРУ»?

— Вихід нашого першого альбому передбачається на весну-літо 2012 року, так що я закликаю наших прихильників ще трохи потерпіти, бо це того варте!

— Розкажи як з'явилась пісня про Косів?

— Все дуже просто, бо мабуть у кожного репвиконавця є пісня про своє рідне місто. Тому ми теж вирішили написати щось оригінальне про наш рідний край, а згодом і вийшов перший сингл про Косів за участю місцевих рок-виконавців «ЛАНГОЛЬСРИ».

— Чи є в Італії реп? Коли вже буде твій реп італійською?

— Ще б пак — звісно є! Тут є багато цікавих репгруп, яких варто послухати... Чесно, ще не задумувався, хоча може колись вирішу щось написати італійською. Та зараз ми сконцентровані на виході нашого першого альбому, який, нагадую, називатиметься «ПРАВДА». Все всім респект, з вами був BiGG.Vlad!

Слухайте правильну музику! НЕХАЙ ЩАСТИТЬ!

Руслан ШЕЛЕСТ

Що таке реп-проект СЕНСАР?

Назва: СЕНСАР — на санскрипті означає «мова сонця»

Реп проект СЕНСАР складається з 3 учасників: MC & DJ AS_TAR (Тарас Пасимок), & Sun General (Микита Шило) і BIG V. (Володимир Росинюк) — Косів, Київ, Рим.

1. Перший і єдиний реп-гурт в Косівському районі, який робить треки на власну музику.

2. Пісня СЕНСАР-КОСІВ — перший гімн міста Косова серед молоді.

3. Перший реп концерт в Косівському районі — 13 листопада 2010 року в ЦДТ.

4. Перший реп концерт в Косівському районі на великій сцені РБК — 10 березня 2011 року.

5. Перший реп-кор концерт спільно з рок-гуртом ЛАНГОЛЬСРИ в Косівському районі — 7 липня на Івана 2011 року — «Лудине-фест».

6. Перша домашня студія звукозапису в Косівському районі SUN RECORDS створена в червні 2010 року.

7. Перший студійний трек в стилі реп в історії Косівського району — СЕНСАР — Клоуни-вбивці — вересень 2010 року.

8. Перший сингл (диск) в стилі реп в Косівському районі — СЕНСАР — Імхотеп — грудень 2010 року.

9. Перший альбом (диск) інструментальної музики в історії Косівського району — SENSAR — Instrumentals of BIG V. (vol.1) — квітень 2011 року.

10. Перший скретч на вінілах від DJ AS_TAR — 10 березня 2011 року на концерті в РБК

Скоро чекайте перший реп-альбом в історії Косівського району SENSAR — «ПРАВДА»

Чорно-біле ОГО-ГО

14 лютого у Косівському Центрі дитячої творчості відбулася чергова прем'єра молодіжного театру «ОГО-ГО». Вистава під назвою «Чорне та Біле» була виконана в стилі сучасного театрального дійства з елементами пантоміми. Своїми думками після вистави ділиться творчий керівник Світлана Морикіт.

— Задум для створення даної постановки прийшов миттєво і надзвичайно спонтанно. Хотілося представити для глядача щось нове, неординарне і цікаве водночас. І ось — «Еврика!» В голові промайнув «чорно-білий» пантомімічний сюжет (а тему пантоміми ми якраз проходили на попередніх заняттях студії), який з кожним написаним словом розгортався і наповнювався все новими мініатюрками.

Кохання — завжди актуальна тема. У неї немає меж, граней, вікових кордонів чи соціальних статусів. Та все ж

і темнотою. І хоча частіше чорний колір переважає над білим, проте слід пам'ятати, що навіть найменша мрія здатна змінити світ і зробити його набагато красивішим...

Розкрити все це різномані-

вистава. Чи складно було її втілити в життя?

— Так, вистава справді була незвично новою для міста. Проте втілити її в життя було не надто складно. Актори студії відразу ж захопились своїми ролями і працювали з повною віддачею. Незважаючи на «холодні» умови, де відбувалися щоденні репетиції, та повторення одих і тих самих сцен, «огоговці» досягли того, що поставили за мету. Звісно, були невеличкі нюанси, але це не завадило реалізувати заплановане. Якщо ж бажання творити, всі перешкоди, що трапляються на шляху, зникають. І ще, варто зазначити, що при створенні таких постановок одній людині просто не справитись. Тому хочеться висловити свою величезну вдячність людям, які в нас вірили і допомагали.

— На прем'єрі було дуже багато людей. Чи всі зрозуміли про що ця вистава?

— Ну для цього варто провести соціопитування. Але більшість людей, які ділилися враженнями від вистави, все ж вловили її суть і психологічно-

філософські настрої. Проте, на мою думку, були і ті, хто просто насолоджувався побаченням, не вникаючи в зміст. Насправді приємно, коли глядачі заповнюють весь зал, а не «кучкуються» поодинокі на самотніх рядах. Ми вражені, що в нашому місті є все ж небайдужі до театральних постановок люди, причому різних вікових категорій. А це ще один стимул до поповнення наших рядів!

— Які у вас плани на майбутнє?

— Планів як завжди багато. Вже починаємо працювати над підготовкою до щорічного районного огляду художньої самодіяльності. Презентуватимемо на ньому невеличку постановочку на гуцульську тематику з творчості Онуфрія Мамчука. А якщо матимемо можливість і, звичайно, глядача — повторимо виставу «Чорне і біле». Інші плани «озвучимо» трішечки пізніше, оскільки вагаємося у виборі тематики та жанру майбутньої постановки.

Розмовляв
Тарас ПАСИМОК

хотілося відобразити та розкрити це почуття якимось по-особливому, використовуючи порівняльні методи, спецефекти, контрасти настроїв акторів тощо. Вистава була присвячена Дню Святого Валентина, а тому основне її спрямування — розбудити і запалити у найчужоріднішому серці теплу іскру кохання. Сподіваємося, нам це вдалося.

— Чому така назва? Скільки театральних жанрів було використано в даній постановці

— «Чорне і біле» — відвічне філософське питання людства. Всі ми, і наше життя в тому числі, маємо свій початок і свій кінець. Все наше життя розмальоване рівномірно чорними і білими фарбами, які в глибокому змісті асоціюються з добром і злом, світлом

ття ми спробували, використавши такі театральні жанри, як пантоміма, тіньовий театр, комедію дель-арте.

— Музичний супровід до вистави був досить вдалим. Хто підбирав музику до вистави?

— Приємно вражена! Музику підбирала на свій смак, опираючись на сюжет сцен та їх головний зміст. Це було неважко, а, навпаки, цікаво. Музика у постановці повинна була зіграти одну з найважливіших ролей, адже актори не «озвучували» своїх слів, а передавали їх через пластику, яка неодмінно відштовхувалася від звукового супроводу. А використані музичні композиції були різножанровими: від класичної музики, лірики до сучасного дабстепу.

— Для Косова це була кардинально нова і сучасна

Захоплення

XXI вік

Не вірю в Інтернет-залежність

— Маючи економічну освіту, чому ти вирішив зайнятися створенням сайтів?

— Власне, сайтобудуванням я почав цікавитися ще в школі. Все почалося з того, що мені в руки потрапила книжка із серії «Комп'ютер для чайників», в якій на трьох сторінках було описано для загального розвитку мову програмування «HTML», на якій тоді писалися всі сайти. Мені стало цікаво, як із дуже великої кількості незрозумілих символів виходить гарна сторінка із картинками та текстом. Пам'ятаю, як я 2 дні просидів біля комп'ютера, доки навчився вставляти картинку у веб-сторінку. Щастя було нереальне (сміється). А вже будучи студентом, з'явився нормальний доступ до Інтернету, де можна було знайти багато інформації щодо створення сайтів.

— Розкажи про конкурс від всесвітньовідомої компанії «Майкрософт» і твою перемогу в ньому

— Мені, як блогеру, часто приходять листи із пропозицією взяти участь в якомусь конкурсі, зустрічі, тощо. Проте, до цих конкурсів, я чомусь ставився скептично, але коли прийшов лист від «Майкрософта» із пропозицією взяти участь у їхньому конкурсі на кращий огляд нової версії браузера «Internet Explorer», я вирішив не відмовлятися. Суть його полягала в тому, що потрібно було скопіювати тестову версію програми, покористуватися нею деякий час, написати огляд і опублікувати його на своєму блозі. Після реєстрації всіх оглядів почалося голосування. В конкурсі взяло участь біля 50 блогерів, а призових місць було лише три. За перше місце переможець отримав ноутбук, а інші двоє — ліцензійну версію «Windows 7 Ultimate», яка на той час коштувала 300 доларів. Уявіть моє здивування, коли я дізнався що зайняв призове місце і отримав ліцензійну «Windows», яких тоді в цій області було всього декілька штук.

— Ти був одним із учасників баркемпу у Львові «LvivTwEvent»? Що таке баркемп і чому ти вирішив туди поїхати? Поділися з читачами своїми враженнями і отриманими знаннями від поїздки.

— Насамперед, БарКемпи

Інтерв'ю з одним із небагатьох молодих косів'ян Віталієм Хмизом, який не тільки користується Інтернетом, але і активно розвиває Мережу, створюючи сайти. Ця нова і поширена в світі професія набуває обертів і в Україні.

— це неформальні, відкриті інтерактивні зустрічі людей, метою яких є інтеграція середовища, обмін досвідом й ідеями, а також добрий відпочинок. «LvivTwEvent», як і інші регіональні TwEvent'и, відбувається в обласному центрі і його учасниками є користувачі соціальної мережі «Twitter». Здебільшого — це блогери, журналісти, рекламники, IT-шники. Я вже багато чув про ці івенти, але не випало змоги на них потрапити. Цього разу я твердо вирішив побувати там і розвітуалитися зі значною кількістю знайомих, з якими я часто спілкуюся в мережі і обмінююся думками, знаннями. Вражень, звичайно, дуже багато, адже я познайомився уже в реальному світі із дуже цікавими людьми, які активно впливають на розвиток Інтернетринку в Україні. До речі, вже в січні відбудеться наступний Баркемп у Тернополі.

— Скільки сайтів на сьогодні ти створив? Які з них ти рекомендуєш читачам переглянути?

— Всього я створив уже біля 15 сайтів, більшу частину на замовлення, але є декілька сайтів, які створив і сам підтримую. Також зараз 2 сайти знаходяться в розробці. Для любителів кіно можу порадити сайт trailertube.ru, на якому кожного дня розміщуються трейлери до найновіших та вартих уваги фільмів. А для тих, хто зв'язаний зі сферою нерухомості, є irproperty.com.ua — сайт із останніми новинами з цієї сфери. Також в планах є запуск сайту про яхтинг, над яким почну працювати після завершення існуючих проєктів.

— Розкажи про свою роботу, як одного з адміністраторів на косівському форумі KosivArt

— Косівський форум працює вже біля п'яти років. Це місце, де обговорюються всі

події, які стосуються нашого міста та району, і просто спілкуються люди. Як косів'яни, які вже тут не живуть або дуже рідко бувають, так і туристи, які заходять, щоб отримати більше інформації про відпочинок у нас. Я, як модератор, сліdkую за дотриманням правил спілкування форуму, воюю зі спамерами та іншими порушниками.

— Як ти ставишся до поняття Інтернет-залежності, яке тобі безперечно близьке? Борешся із собою чи ні?

— Я не вірю в Інтернет-залежність (сміється). В мене був випадок, коли я консультував одного психолога, як з Інтернету(!) залучати нових клієнтів, в тому числі і для лікування від Інтернет-залежності. Це більше схоже на вигадану проблему, на якій хитрі товариші заробляють собі на життя. Просто Інтернет — все ж таки щось нове в нашому суспільстві. Мережа різко увірвалася в наше життя й досі мало хто усвідомлює всі її можливості. Але міру, звичайно, треба мати в усьому!

— Відомий, хоч і неприємний факт, що українськомовний сегмент Інтернету в Україні має лише кілька відсотків. Яке майбутнє Інтернету України? Чи є там місце для української мови?

— Так, це відчужта проблема. Саме через це і доводиться робити російськомовними сайти, щоб вони хоч трохи були рентабельними. Проблема існує насамперед через те, що люди переважно шукають інформацію російською мовою в Інтернеті. Тобто, при створенні сайту вивчається та ніша, яку він має зайняти і потенційні переходи на сайт із пошукових систем, так як вони наразі є основним джерелом притоку відвідувачів. Для прикладу, за місяць в «Гуглі» 8 100 разів шукають «новости недвижимостві», в той час як «новини нерухомості» — лише 320. Можна зробити гарний і якісний сайт з новинами нерухомості українською, але якщо на нього в день буде заходити аж 10 людей, то він не довго проживе. Тому проблема української мови в Інтернеті буде залишатися доти, доки вона буде існувати і в реальному житті.

Тарас ПАСИМОК

XXI вік

Різне

20 сайтів Косова, які варто відвідувати

Влада

<http://misto.kosiv.net/> — сайт міської ради міста Косів. Також на сайті ви зможете прочитати матеріали газети «Косівський Передзвін» в електронному форматі.

<http://kosivrada.if.ua/> — сайт Косівської районної ради.
<http://kosivrada.pp.net.ua/> — сайт Косівської районної державної адміністрації

ЗМІ

<http://www.galychyna.if.ua/> — Інтернет-версія газети «Галичина».

<http://gk.if.ua/> — районна газета «Гуцульський Край» в Мережі.

<http://gig.if.ua/> — сайт журналу «Гуцули і Гуцульщина».

<http://as-tar.com/> — персональний блог журналіста Тараса Пасимка.

Освіта

<http://art-kipdm.if.ua/> — сайт кафедри дизайну КПДМ ЛНАМ.

<http://kosivartschool.if.ua/> — Косівська дитяча школа мистецтв.

<http://kosivlibrary.if.ua/> — Косівська центральна районна бібліотека.

Мистецтво

<http://pechizhak.if.ua/> — персональний сайт фотографа та депутата міської ради Романа Печижака.

<http://huzulyrock.if.ua/> — сайт Косівської рок-групи «Гуцули».

<http://sensar.if.ua/> — сайт реп-проєкту «СЕНСАР».

Різне

<http://linkosiv.if.ua/> — каталог сайтів Косівського району Івано-Франківської області
<http://www.kosivart.com/forum/> — Інтернет-форум міста Косів та району.

<http://www.kosivart.net/> — Косівський фотоальбом.
<http://velokosiv.if.ua/> — сайт проєкту «ВелоКосів».

<http://www.kosiv.biz> — дошка оголошень міста Косова та району.

<http://kosiv.org.ua/> — інформаційний довідник Косівщини.

<http://kosivart.if.ua/> — інформаційно-довідковий портал міста і району.

90-річний німець допомагає студентам

Німець українського походження 90-річний Йосип Борецький витрачає свою пенсію на допомогу українським студентам. Він їздить містами України і залишає гроші для допомоги талановитим дітям із бідних сімей.

— Я українець, але мені важко працювати з українцями, бо мене часто обманюють. Дав одному губернатору в Україні тисячу доларів, щоб він роздав десятьом хлопцям з бідних сімей, які створили футбольну команду. Я сам футболістом був, то ціную таких. Через місяць приїхав, а мені кажуть, губернатор дав гроші сину власника ресторану, сину директора автосалону, сину багатого пекаря. Я прийшов і кажу: що ти робиш? Примусив його забрати гроші й віддати бідним дітям, — розказує Борецький.

Він народився в місті Чернівці. 1941 року вступив у молодшу групу ОУН «Пума», яку

заснували син українського фізика Олександр Пулюй і юрист Олександр Масюкевич. Коли його друзів розстріляли, виїхав до Німеччини вчитися на інженера. Вивчав будівельну справу в університетах німецького Дармштадту, австрійського Грацу, французької Сорбони і бельгійського Лювену. Став директором будови автобанів у південній частині Федеративної Республіки Німеччина. За внесок у справу побудови автошляхів Президент Німеччини нагородив його «Федеральним Хрестом за Заслуги» і призначив президентську пенсію.

1996 року Йосип Борецький встановив шестиметрового Хреста із нержавіючої сталі на Говерлі. Щороку 24 серпня ходить на гору святкувати День Незалежності. Подорожує містами України, в кожному університеті залишає кілька тисяч євро на допомогу бідним талановитим студентам.

<http://gazeta.ua>

Петра Пантелеймоновича Дем'янюка можна порівняти з видатним педагогом минулого століття Антоном Макаренком. Він довіряв людям, у яких довіря здавалось би давно втрачено. Це окрилювало людину повірити в свою повагу в колективі. Петро Пантелеймонович був вимогливий у першу чергу до себе самого, а потім до кожного працівника лісництва, за що мав неабияку повагу в колективі і поза його межами.

Добрий слід на землі

Як і педагог Антон Семенович Макаренко, лісничий Дем'янюк керував колективом, опираючись на кращих у праці лісників. Результати успішної праці Дем'янюка дали знати про себе новозбудованою конторою лісництва в селі Люча в 1972 році та впровадженням у лісі нових прогресивних технологій розробки лісосік, вирубок, догляду за лісом, у гірських умовах та промислове використання маломірної низькосортної деревени.

Ця праця була експонатом виставки в Москві в 1985 році і відзначена медаллю. За працею Петра Дем'янюка було знято фільм «Дорога в горах». У 1976 році він був нагороджений орденом «Знак Пошани» за великі заслуги в справі використання природних ресурсів. Народився Петро Дем'янюк, краєзнавець і письменник, 12 липня 1938 року в селі Молодятині Коломийського району. Він автор збірок на лісничу та військову тематику «Барікова криниця» (2006), «Лісова варта» (2006), «Бунькова гора» (2008), «Наказано бути військовим» (2008).

Володимир БОЙЧУК,
член Національної спілки журналістів України,
с. Черганівка

Міжнародний конкурс молодих модельєрів «Водограй 2012»

2–5 травня 2012 року у Косові відбудеться Міжнародний конкурс молодих модельєрів «Водограй 2012». Мета конкурсу — об'єднати молоді таланти в пошуках сучасного стилю одягу, базуючись на рідних джерелах, пропаявати цей напрям у навчанні і творчій діяльності, серед широкій громадськості і виробників.

Переможці намінацій отримують дипломи і премії.

Журі конкурсу формується з авторитетних фахівців і педагогів.

Програма IV Міжнародного Конкурсу Молодих Модельєрів «Водограй 2012»

2 травня 2012. Середа.

Заїзд учасників. Реєстрація. Поселення.

Підготовка колекцій до показу.

3 травня 2012. Четвер.

10.00 — 18.00. Конкурсний показ моделей у номінаціях: «Сукня, костюм, комплект одягу», «Колекція одягу», «Аksesуари».

13.00 — 14.00. Обідня перерва.

4 травня 2012. П'ятниця.

10.00 Відїзд учасників конкурсу в м. Чернівці.

12.00 — 16.00. Показ конкурсних моделей в Центрі мистецтв

Буковини, м. Чернівці.

14.00. Підбиття підсумків, нагородження учасників.

17.00. Відвідування музеїв та історичного центру м. Чернівці.

5 травня 2012. Субота.

8.00 Шопінг на Косівському базарі.

Відїзд учасників.

Отаке життя

Проблеми міста

Небезпечна вулиця

Вулиця Миколи Гоголя в Косові бере початок від моста біля податкової адміністрації, проходить повз гуртожиток КПДМ ЛНАМ і закінчується на роздоріжжі біля римо-католицької каплиці. В 2010 році, після стихійної повені, було зроблено капітальний ремонт дорожнього покриття цієї вулиці, адже вона, незважаючи на при-

леглисть до центру, мала чи не найгірший вигляд в Косові до ремонту. Проте, незважаючи на ремонт, важко назвати її ідеальною.

Перше, що дивує, це відсутність жолобів для відведення води, а це як відомо одна з причин швидкого руйнування дорожнього покриття в Україні.

По-друге, є дві каналізаційні решітки, які скоріше ускладнюють рух вулицею, ніж допомагають відтоку води. Перша, що знаходиться біля хреста, на роздоріжжі вулиці Міцкевича та Драгоманова, знаходиться на 20 сантиметрів нижче від рівня асфальтного покриття і набагато частіше виконує функцію ями, ніж свою власну. А інша, що знаходиться на повороті біля гуртожитку, розташована на 10 сантиметрів вище рівня асфальтного покриття, то вода, яка тече зверху вулиці вниз жодним чином не може потрапити в решітку.

І третя, напевно, найбільш небезпечна особливість вулиці для косівчан — це 10 бетонних стовпів районної електромережі, які розташовані на тротуарі. Ситуація ускладнюється ще й тим, що ця вулиця має тротуар лише з однієї сторони, хоча добре і це, бо більшість вулиць Косова не мають тротуарів взагалі. І тому пішоходам доводиться пробиратися між деревами і бетонними стовпами, немов в справжніх джунглях або

виходити на проїжджу частину вулиці, ризикуючи потрапити під машину. Ввечері, коли темно, особливо небезпечно, адже людям, які не живуть на цій вулиці і не знають всіх її мінусів, дуже легко травмуватися, бо дуже часто освітлення на даній вулиці відсутнє і побачити дорогу між стовпами майже нереально.

Звісно, є вулиці і в гіршому стані в нашому місті, але коли йти вулицею Гоголя кожен день на роботу і назад, то просто неможливо промовчати.

Надіємось, що Косівський РЕМ разом з міською радою розв'яже дану проблему.

І знову про сміття

Як не намагалась міська рада Косова навчити людей не викидати сміття біля кладки-моста — результат плачевний. Як і 10 років назад, так і сьогодні, там весь час є велика купа сміття, незважаючи на всі старання працівників «Міськводосервісу» щодо його регулярного вивезення. Сміття розтягається безпритульними собаками по центральній частині міста, неприємно вражаючи туристів та гостей міста брудом.

Це і не дивно, адже легше викинути на дорогу мішок, ніж заплатити 6 гривень за його вивезення. Часто від косівчан можна почути, що то не жителі міста викида-

ють, а з прилеглих сіл люди привозять автомашинами і всіляко пакостять мешканцям міста. Однак, коли зважити, що з 1000 дворів контракт на вивезення сміття уклали з «Міськводосервісом» менше, ніж 500 дворів, то версія про «погані сусідські села» не видається дуже реалістичною.

Хочемо змінити Україну на краще? Хочемо, щоб Косів був справді частинкою Європи? Тоді треба починати із себе — укласти якнайшвидше контракт на вивезення побутового сміття!

І в продовження теми про територію біля кладки. Це диво називається дерев'я-

ний відбійник. Після повені і обвалу частини берегу на вулиці Гвардійській, разом із ґрунтом вода забрала і залізобетонний відбійник. Саме на крутому повороті, де часто стаються аварії, його наявність була надважливою. Тому, з одного боку, можливо і краще, що зазраз там пофарбоване в чорно-білі смуги дерево допомагає водіям краще орієнтуватися на дорозі. Проте, з іншої сторони, дуже сумнівно, що така «перепона» врятує «горе-водія» від потрапляння в річку.

Потрібне термінове укріплення річки

В №3 та №4 газети «Косівський Передзвін» ми вже писали про будівництво укріплення річки біля податкової адміністрації та вдале його завершення. Виконану роботу можна віднести до зразково-показових в нашому місті за швидкістю і якістю. Проте, це лише малесенький відрізок довжиною 70 метрів. Адже, наше місто розділене на дві частини річкою Рибницею і інші зруйновані після повені в 2008-2010 роках укріплення з обох берегів лише чекають на відновлення. Чи витримають вони нову можливу повінь? Напевне, що ні.

Про пішохідний міст біля АТ «Скіф-Авто»

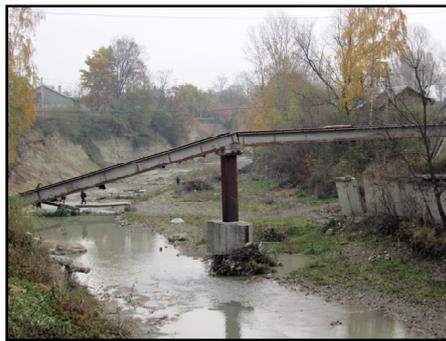
Всі ми добре пам'ятаємо сумний 2010 рік, який наробив Косову багато шкоди. Серед втрат і міст біля гімназії та ВАТ «Скіф-Авто». Діти, поспішаючи до косівської школи №2 після зруйнування моста, продовжували за звичкою скорочувати шлях до школи: йшли і по каркасу зруйнованого пішохідного мосту, і по тоненькій газовій трубі, яка перетинає річку.

Як не боролися вчителі і батьки з цією бідною, учні продовжували хизуватися своєю «відважністю», яка час від часу приводила до переломів рук чи ніг. Проте, навіть після таких випадків кількість маленьких любителів адрена-

ліну не зменшувалось. Саме тому люди-сусіди, які живуть в тому районі, вирішили діяти іншим способом, збивши із дерев'яних дощок хоч якусь подобу пішохідної кладки. Це дещо вирішило ситуацію. Однак, виникла і проблема: якщо восени перехід по дерев'яній кладці був для школярів більш-менш безпечним, то з приходом зими, на жаль, появились випадки травмування як дорослих, так і дітей.

Проблема може стабілізувати лише відновленням зруйнованого мосту. Будемо сподіватися, що цей час наступить якнайшвидше, тим більше у цій справі пообіцяв нам допомогти народний депутат України В. Чуднов.

Де ж люки

У третьому номері газети «Косівський Передзвін» ми вже писали про проблеми із постійними крадіжками каналізаційних люків на вулиці Шашкевича і небезпекою через це упасти у ями, які утворились.

Десь через тиждень після виходу газети, в якій ми обговорювали переваги та недоліки нового типу люків — залізобетонних, які і були встановлені у відповідних місцях. Добре і безпечно жилося людям на Шашкевича — та не довго. Бо сама вулиця є досить вузька і широкі важкі автобуси чи навіть вантажні машини, які по ній проїжджають, ледь вміщуються між парканами і звісно під удар попадають і люки, які розташовані на краю дороги.

Зважаючи на теперішню ситуацію, коли 2 люки майже зруйновані, а один таки повністю розсипався, знову, як і 4 місяці тому, створилась небезпечна для косівчан ситуація. Ба навіть гірша, адже разом із зруйнованим люком частково пошкоджений і сам каркас каналізаційної ями, від чого яма стала майже вдвічі ширша, ніж просто без люка.

Як вже було сказано, вулиця є вузька, що ще більше ускладнює ситуацію. Разом із тим ще додалися погані погодні умови, особливо через випадання снігу, який зверху притрушує яму. Утворений також лід на нерівній дорозі додає ризиків для перехожих.

Однозначно проблема потребує нового вирішення, адже явно бачимо, що, на жаль, бетонні люки не виправдали себе через неміцну конструкцію.

Обікрали державу

В Івано-Франківській області працівники управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю викрили службових осіб однієї з сільських рад Косівського району. Вони підробили рішення сільради, на підставі якого шість жителів села незаконно отримали земельні ділянки (загальною площею 3,8 га). У результаті протиправних дій державі завдано збитків на суму понад 1 млн. гривень. Органами прокуратури порушено кримінальну справу за ознаками злочинів передбачених ч.2 ст.364 та ч. 2 ст. 366 (зловживання владою або службовим становищем й службове підроблення Кримінального кодексу України).

Хабарники таки є

На Івано-Франківщині працівники управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю викрили співробітника Державної установи. Він вимагав та отримав 1,2 тис. грн. хабара від жителя міста Косова за видачу йому довідки про відбуття призначених судом громадських робіт (фактично роботи не виконував). Прокуратурою району порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч.3 ст.368 КК України (одержання хабара).

Підприємство

На закінчення номера

Жіноча ініціатива в дії

Щороку активні, цілеспрямовані дівчата з різних куточків України беруть участь у конкурсі та стають учасницями програми «Перший крок до успіху», для яких вона відкриває безліч різноманітних можливостей досягнення успіху. За підтримки Українського Жіночого Фонду програма має на меті підвищення активної життєвої позиції дівчат-лідерок, залучення їх до активної участі у житті своїх громад і України в цілому.

За роки існування програми відбулося багато цікавих та значних подій, серед яких традиційні зустрічі переможниць конкурсу з Головою Наглядової Ради Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000», дружиною экс-Президента України Катериною Ющенко, авторкою популярних програм, народним депутатом України Ольгою Герасим'юк, акторкою Наталею Сумською, керівником Головної служби інформаційної політики Адміністрації Президента Ларисою Мудрак, танцівницею Оленою Шоптенко та іншими відомими й успішними жінками України. Досвід, досягнення та особисті рекорди жінок надихають і підтримують багатьох молодих амбіційних дівчат.

Крім того, молоді лідерки мають можливість отримати фінансування від Українського Жіночого Фонду у вигляді міні-грантів для реалізації своїх задумів. Це перша серйозна та відповідальна спроба дівчат проявити свій лідерський потенціал, організувати команду та разом з нею принести позитивні зміни у свої громади.

Особливістю програми є постійна підтримка дівчат, які стали її учасницями в попередні роки. Це і інформаційна інтернет-розсилка, і запрошен-

ня до участі у різноманітних заходах, таких як Євразійський Регіональний саміт Всесвітнього Партнерства «Живі голоси», і номінування на участь у програмі обміну, що здійснюється Центром «Відкритий Світ» при Бібліотеці Конгресу США, і залучення до реалізації спільних проєктів тощо.

Учасниці програми знайомляться з роботою провідних

вітчизняних та іноземних організацій, мають можливість дізнатися в чому секрет успіху цих компаній. Вони беруть участь у тренінгах з розвитку лідерського потенціалу, гендерної чуйності, написання проєктів. Під час зустрічей та на форумі «Перший крок до успіху» між дівчатами відбувається обмін цікавими ідеями, досвідом та народжуються нові спільні проєкти.

Саме такою новою ініціативою співпраці з Українським Жіночим Фондом став проєкт «Перший успішний крок» — шлях до працевлаштування дівчат Косівщини», метою якого є адаптація соціально незахищених груп населення — безробітних дівчат Косівського району до скрутних економічних умов життя, підвищення їх творчого потенціалу. Важливим питанням залишається подальша реалізація прав жінок на самоуправління, набуття навичок та знань в сфері управління організацією, підвищення професійної кваліфікації, вміння скористатись передовим досвідом. Привернення уваги громадськості до даної проблеми актуальна сьогодні, вважає керівник проєкту косівчанка Людмила Близнюк. Тим самим започатковано функціонування постійно діючої етношколи, соціальний статус та економічний рівень жінок зростає за рахунок діяльності салону «Вишуканість», що розташований в місті Косіві і який розгалужений у своїй діяльності в окремих сферах, таких як індивідуальне пошиття одягу, рукоділля, перукарня, що беззаперечно дає можливість знайти себе для багатьох жінок.

Специфічними завданнями проєкту є проведення навчання та інформаційної компанії щодо формування навичок та вмінь у безробітних дівчат з оволодіння професійними якостями, які в майбутньому допоможуть реалізувати себе в малому бізнесі, пов'язаному із сферою обслуговування та розвинути цю сферу в провінційному містечку, типовому для Карпатського регіону.

Контактні телефони салону «Вишуканість»:
2-24-51, (067) 396-40-26,
(096) 942-47-17.

Запрошуємо до співпраці!

Олена МАРЧЕНКО
м. Косів